

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

27 juin 2005

PROPOSITION DE LOI

**visant à créer un Fonds pour
les victimes de l'amiante**

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

27 juni 2005

WETSVOORSTEL

**tot oprichting van een Fonds
voor de asbestslachtoffers**

**AVIS DU CONSEIL NATIONAL DU TRAVAIL
N° 1.517**

**ADVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD
NR. 1.517**

Document précédent :

Doc 51 **1244/ (2003/2004)** :

001 : Proposition de loi de Mmes Gerken, Burgeon et Doyen-Fonck et M.
Bacquelaine..

Voorgaand document :

Doc 51 **1244/ (2003/2004)** :

001 : Wetsvoorstel van de dames Gerken, Burgeon en Doyen-Fonck en
de heer Bacquelaine.

<i>cdH</i>	: Centre démocrate Humaniste
<i>CD&V</i>	: Christen-Democratisch en Vlaams
<i>ECOLO</i>	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
<i>FN</i>	: Front National
<i>MR</i>	: Mouvement Réformateur
<i>N-VA</i>	: Nieuw - Vlaamse Alliantie
<i>PS</i>	: Parti socialiste
<i>sp.a - spirit</i>	: Socialistische Partij Anders - Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht.
<i>Vlaams Belang</i>	: Vlaams Belang
<i>VLD</i>	: Vlaamse Liberalen en Democraten

Abréviations dans la numérotation des publications :

<i>DOC 51 0000/000 :</i>	<i>Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>
<i>QRVA :</i>	<i>Questions et Réponses écrites</i>
<i>CRIV :</i>	<i>Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)</i>
<i>CRABV :</i>	<i>Compte Rendu Analytique (couverture bleue)</i>
<i>CRIV :</i>	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)</i>
<i>PLEN :</i>	<i>Séance plénière</i>
<i>COM :</i>	<i>Réunion de commission</i>
<i>MOT :</i>	<i>Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)</i>

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

<i>DOC 51 0000/000 :</i>	<i>Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>
<i>QRVA :</i>	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
<i>CRIV :</i>	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)</i>
<i>CRABV :</i>	<i>Beknopt Verslag (blauwe kaft)</i>
<i>CRIV :</i>	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)</i>
<i>PLEN :</i>	<i>Plenum</i>
<i>COM :</i>	<i>Commissievergadering</i>
<i>MOT :</i>	<i>Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)</i>

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : publicaties@deKamer.be

Objet : Proposition de loi visant à créer un Fonds pour les victimes de l'amiante

Par lettre du 24 février 2005, Monsieur H. DE CROO, Président de la Chambre des Représentants a, à la demande de la Commission de la Santé publique, de l'Environnement et du Renouveau de la Société de la Chambre des Représentants, saisi le Conseil national du Travail d'une demande d'avis portant sur une proposition de loi visant à créer un Fonds pour les victimes de l'amiante.

L'examen de cette saisine a été confié à la Commission de la sécurité sociale du Conseil.

Sur rapport de cette Commission, le Conseil a émis, le 16 juin 2005, l'avis unanime suivant.

*
* *

AVIS DU CONSEIL NATIONAL DU TRAVAIL

I. OBJET ET PORTEE DE LA DEMANDE D'AVIS

Par lettre du 24 février 2005, Monsieur H. DE CROO, Président de la Chambre des représentants, a, à la demande de la Commission de la Santé publique, de l'Environnement et du Renouveau de la Société de la Chambre des représentants, saisi le Conseil national du Travail d'une demande d'avis portant sur une proposition de loi visant à créer un Fonds pour les victimes de l'amiante.

Ce Fonds serait chargé d'octroyer aux victimes, professionnelles et non professionnelles, de l'amiante, une indemnisation «sur les bases admises selon le droit commun de la responsabilité civile».

Par ailleurs, il devrait être financé partiellement par les autorités et partiellement par les entreprises.

En outre, ce Fonds serait subrogé, à concurrence des sommes versées, dans les droits de la victime contre «la personne responsable du dommage et, notamment, le chef d'entreprise qui commet la faute inexcusable d'exposition sans protection, ou avec des protections insuffisantes ou inadaptées des travailleurs à l'amiante», ainsi que contre les personnes ou organismes tenus à un titre quelconque d'assurer la réparation du dommage.

Onderwerp: Wetsvoorstel tot oprichting van een Fonds voor de asbestslachtoffers

De heer H. DE CROO, voorzitter van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, heeft bij brief van 24 februari 2005 op verzoek van de Kamercommissie voor de Volksgezondheid, het Leefmilieu en de Maatschappelijke Hernieuwing, het advies van de Nationale Arbeidsraad ingewonnen over een wetsvoorstel tot oprichting van een Fonds voor de asbestslachtoffers.

De bespreking van die adviesaanvraag werd toevertrouwd aan de commissie Sociale Zekerheid van de Raad.

Op verslag van die commissie heeft de Nationale Arbeidsraad op 16 juni 2005 het volgende eenparige advies uitgebracht.

*
* *

ADVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

I. ONDERWERP EN DRAAGWIJDTE VAN DE ADVIES-AANVRAAG

De heer H. DE CROO, voorzitter van de Kamer van volksvertegenwoordigers, heeft bij brief van 24 februari 2005 op verzoek van de Kamercommissie voor de Volksgezondheid, het Leefmilieu en de Maatschappelijke Hernieuwing, het advies van de Nationale Arbeidsraad ingewonnen over een wetsvoorstel tot oprichting van een Fonds voor de asbestslachtoffers.

Dat Fonds zou ermee worden belast de slachtoffers van een professionele of niet-professionele blootstelling aan asbest te vergoeden «op de door het gemene recht inzake de burgerlijke aansprakelijkheid erkende gronden».

Het zou gedeeltelijk moeten worden gefinancierd door de overheid en gedeeltelijk door de ondernemingen.

Bovendien zou het Fonds tot beloop van de gestorte bedragen in de rechten van het slachtoffer gesteld worden tegenover «de persoon die aansprakelijk is voor de schade en, met name, de bedrijfsleider die een onverschoonbare fout begaat door werknemers zonder bescherming of met een ontoereikende of onaangepaste bescherming aan asbest bloot te stellen», alsook tegenover de personen of instellingen die, in welke hoedanigheid ook, instaan voor het herstel van de schade.

II. POSITION DU CONSEIL

Le Conseil national du Travail a examiné la proposition de loi visant à créer un Fonds pour les victimes de l'amiante qui lui est soumise pour avis.

Outre un certain nombre de considérations générales relatives à l'objectif qui sous-tend la proposition de loi, le Conseil a formulé, quant au contenu de la proposition de loi, quelques remarques fondamentales qui seront développées ci-après.

Le Conseil précise que les remarques qu'il va formuler ont pour objet de remédier à certaines lacunes et imprécisions dans la proposition de loi de manière à ce que l'examen de la problématique puisse se poursuivre sur de meilleures bases.

Il tient d'emblée à signaler que, compte tenu de ces lacunes et imprécisions, il n'est pas en mesure de se prononcer dès maintenant en connaissance de cause sur l'opportunité d'indemniser les victimes non professionnelles de l'amiante.

A. *Considérations générales relatives à l'objectif de la proposition de loi*

Le Conseil constate que la présente proposition de loi vise à créer un Fonds qui permettrait d'indemniser de manière plus large les personnes contaminées par l'amiante dans le cadre de leur activité professionnelle ainsi que les victimes d'une exposition non professionnelle à ce produit.

Il déclare être sensible à l'objectif poursuivi par cette proposition de loi car il considère que les maladies liées à l'amiante créent un risque social qui n'est pas suffisamment pris en considération par la société.

Le Conseil recommande cependant la prudence en la matière, de sorte que l'indemnité dans le régime des maladies professionnelles ne s'écarte pas trop de la réparation intégrale. Il pense à cet égard plus précisément au plafond du salaire de base, à la réduction et à la non-indexation de l'indemnité pour les petites incapacités et à la limitation du cumul avec une pension.

En effet, ce type d'évolution pourrait entraîner, dans le chef des victimes, un sentiment d'injustice et de frustration les incitant à compléter leur indemnisation en recherchant les responsabilités et réintroduisant par conséquent une augmentation des conflits dans le secteur du risque professionnel, conflits que le système de réparation belge a pu précisément éviter.

Dans cette optique, il considère que la mesure prise à la suite du Conseil des Ministres des 20 et 21 mars 2004 à Ostende, visant à relever le plafond salarial pour les accidents du travail et les maladies professionnelles en l'alignant sur le plafond salarial qui est applicable dans la réglementation re-

II. STANDPUNT VAN DE RAAD

De Nationale Arbeidsraad heeft zich gebogen over het voorgedachte wetsvoorstel tot oprichting van een Fonds voor de asbestslachtoffers.

Naast een aantal algemene beschouwingen over de doelstelling van het wetsvoorstel, formuleert de Raad een aantal fundamentele opmerkingen over de inhoud ervan.

De Raad verduidelijkt dat zijn opmerkingen tot doel hebben een aantal lacunes en onnauwkeurigheden in het wetsvoorstel weg te werken opdat de bespreking van de problematiek op een betere basis kan worden voortgezet.

Hij wijst er wel op dat hij zich, rekening houdend met die lacunes en onnauwkeurigheden, nog niet met kennis van zaken kan uitspreken over de vraag of het gepast is slachtoffers van een niet-professionele blootstelling aan asbest te vergoeden.

A. *Algemene beschouwingen over de doelstelling van het wetsvoorstel*

De Raad constateert dat het wetsvoorstel tot doel heeft een Fonds op te richten om personen die besmet zijn ten gevolge van een blootstelling aan asbest in het kader van hun beroepsactiviteit en de slachtoffers van een niet-professionele blootstelling aan asbest ruimer te vergoeden.

Hij staat open voor de doelstelling van het wetsvoorstel omdat volgens hem de asbestgerelateerde ziekten een sociaal risico creëren dat niet voldoende in aanmerking wordt genomen door de gemeenschap.

De Raad dringt evenwel aan op omzichtigheid terzake zodat de vergoeding in de beroepsziektenregeling niet te ver afwijkt van de integrale vergoeding. Hij denkt hierbij meer bepaald aan het plafond van het basisloon, de vermindering en niet-indexering van de vergoeding voor kleine ongeschiktheden en de beperking van de cumulatie met een pensioen.

Zo'n evolutie zou bij de slachtoffers een gevoel van onrechtvaardigheid en frustratie kunnen opwekken en zou hen ertoe kunnen brengen hun vergoeding aan te vullen door naar de aansprakelijkheden te zoeken, wat bijgevolg zou kunnen leiden tot een stijging van de conflicten in de sector van het beroepsrisico, welke conflicten het Belgische stelsel van schadeloosstelling precies heeft kunnen vermijden.

In dat opzicht is hij van mening dat de maatregel die na de ministerraad van 20 en 21 maart 2004 in Oostende werd genomen om het loonplafond voor de arbeidsongevallen en de beroepsziekten te verhogen door dat plafond in overeenstemming te brengen met het loonplafond dat van toepassing is in

lative à l'assurance maladie-invalidité, représente un signal positif à l'égard des victimes du risque professionnel.

B. Considérations du Conseil fondées sur une analyse du contenu de la proposition de loi

Le Conseil a formulé, quant au contenu de la présente proposition de loi, un certain nombre de remarques fondamentales relatives au financement de ce fonds, aux conditions de son intervention ainsi qu'aux relations de ce Fonds avec le droit commun de la responsabilité civile et avec la sécurité sociale.

1. Le Financement du Fonds

Le Conseil constate que l'article 15 de la proposition de loi prévoit que le Fonds sera essentiellement alimenté par des interventions à charge du budget du ministre qui a les affaires sociales, la santé publique et l'environnement dans ses attributions, d'une part et d'autre part, par des interventions des entreprises.

Il observe que la proposition de loi se limite à cette simple mention et qu'elle ne contient aucune précision quant à une estimation financière du coût engendré par ce Fonds.

Le Conseil considère cette absence comme une faiblesse de cette proposition de loi car il s'agit d'un élément essentiel à la mise en place de ce Fonds.

Il estime donc nécessaire de remédier à cette lacune d'autant qu'il apparaît, aux termes des développements de cette proposition de loi, que plus ou moins 10.000 personnes seraient à indemniser entre 2010 et 2020, ce qui laisse présager un coût particulièrement élevé pour ce Fonds.

2. Les conditions d'intervention du Fonds

a. Le produit

Le Conseil constate, aux termes de l'article 2 de la proposition de loi, que le Fonds est destiné à réparer les dommages résultant d'une maladie liée à l'amiante.

Il fait remarquer qu'il existe d'autres substances dangereuses également susceptibles d'entraîner de graves maladies. Il s'interroge donc quant aux raisons de ce choix particulier car la présente proposition de loi n'indique pas en quoi l'amiante mérite un traitement privilégié.

Le Conseil pense dès lors qu'une réflexion est nécessaire quant aux produits que la proposition de loi veut viser.

de regelgeving inzake de ziekte- en invaliditeitsverzekering, een positief signaal is ten aanzien van de slachtoffers van het beroepsrisico.

B. Beschouwingen van de Raad op basis van een analyse van de inhoud van het wetsvoorstel

De Raad formuleert over de inhoud van dat wetsvoorstel een aantal fundamentele opmerkingen met betrekking tot de financiering van het Fonds, de voorwaarden voor tegemoetkoming van het Fonds en de verhouding van dat Fonds met het gemene recht inzake de burgerlijke aansprakelijkheid en met de sociale zekerheid.

1. De financiering van het Fonds

De Raad constateert dat artikel 15 van het wetsvoorstel bepaalt dat de geldmiddelen van het Fonds voornamelijk worden geleverd door bijdragen uit de begroting van de minister die bevoegd is voor Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu en door bijdragen van de ondernemingen.

Hij merkt op dat het wetsvoorstel zich ertoe beperkt dat gewoon te vermelden en geen verduidelijking geeft over een financiële schatting van de kosten die het Fonds doet ontstaan.

Volgens de Raad is dat een zwak punt van het wetsvoorstel omdat het gaat om een onontbeerlijk element voor de oprichting van dat Fonds.

Hij vindt dus dat deze lacune moet worden aangevuld, te meer omdat volgens de toelichting van het wetsvoorstel blijkt dat tussen 2010 en 2020 ongeveer 10.000 personen vergoed zullen moeten worden, wat bijzonder hoge kosten voor dat Fonds doet vermoeden.

2. De voorwaarden voor tegemoetkoming van het Fonds

a. Het product

De Raad constateert dat krachtens artikel 2 van het wetsvoorstel, het Fonds de schade ten gevolge van asbest-gerelateerde ziekten moet vergoeden.

Hij merkt op dat er andere gevaarlijke stoffen bestaan die ook ernstige ziekten kunnen veroorzaken. Hij heeft dus vragen over de redenen van deze specifieke keuze, omdat het wetsvoorstel niet vermeldt waarom asbest een voorkeursbehandeling verdient.

De Raad vindt dan ook dat moet worden nagedacht over de producten die het wetsvoorstel in aanmerking wil nemen.

A cet égard, il y a lieu de souligner qu'une éventuelle extension de l'intervention de ce Fonds à d'autres produits que l'amiante pourrait avoir une implication dont il faudrait tenir compte au niveau du financement du Fonds.

b. L'exposition à l'amiante

Le Conseil relève que, dans le cadre de cette proposition de loi, les victimes de l'amiante seraient indemnisées sur la base d'une exposition au risque de l'amiante et non sur la base d'une responsabilité admise par le code civil, à savoir une faute, un défaut ou le vice d'une chose.

A ce sujet, il fait remarquer que la proposition de loi ne précise pas ce qu'il convient d'entendre par «exposition à l'amiante» et ne définit pas de critères d'exposition à l'amiante.

Il se demande en particulier si, selon les auteurs de la proposition de loi, il suffirait de transposer les critères du Fonds des maladies professionnelles aux victimes non professionnelles ou non salariées de l'amiante, ou si d'autres critères doivent être envisagés.

c. Les critères de rattachement avec la Belgique

Le Conseil observe que la proposition de loi reste imprécise quant aux critères de rattachement de l'exposition à l'amiante avec la Belgique.

Il estime nécessaire de préciser ces critères de rattachement, ce qui permettrait entre autre d'évaluer le nombre de personnes susceptibles de recevoir une indemnisation par le Fonds.

d. La réparation du dommage

Le Conseil remarque que, selon l'article 5 de la proposition de loi, « le dommage est indemnisé sur les bases admises selon le droit commun de la responsabilité civile », à savoir une réparation intégrale du dommage.

Il estime qu'il y a lieu de définir la notion de « réparation intégrale ».

3. Les relations du Fonds avec le droit commun de la responsabilité civile et avec la sécurité sociale

a. Les relations du Fonds avec le droit commun de la responsabilité civile

Le Conseil constate que, selon l'article 14 de la proposition de loi, le Fonds serait subrogé, à concurrence des sommes versées, dans les droits du demandeur contre la personne

In dat verband moet worden benadrukt dat een eventuele uitbreiding van de tegemoetkoming van dat Fonds tot andere producten dan asbest, een weerslag zou kunnen hebben waarmee rekening moet worden gehouden voor de financiering van het Fonds.

b. De blootstelling aan asbest

De Raad merkt op dat in het kader van dit wetsvoorstel de asbestslachtoffers zouden worden vergoed op grond van een blootstelling aan het asbestrisico en niet op grond van een door het burgerlijk wetboek erkende aansprakelijkheid, namelijk een fout, een verzuim of een gebrek in een zaak.

In dat verband merkt hij op dat het wetsvoorstel niet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder «blootstelling aan asbest» en geen criteria voor blootstelling aan asbest definieert.

Hij vraagt zich in het bijzonder af of het volgens de auteurs van het wetsvoorstel zou volstaan de criteria van het Fonds voor de Beroepsziekten toe te passen op asbestslachtoffers buiten de beroepssfeer of buiten loondienst dan wel of andere criteria in aanmerking moeten worden genomen.

c. De criteria van binding met België

De Raad wijst erop dat het wetsvoorstel vaag blijft over de criteria inzake de binding van de blootstelling aan asbest met België.

Hij is van mening dat die criteria moeten worden verduidelijkt, waardoor onder meer zou kunnen worden geraamd hoeveel personen in aanmerking komen voor een vergoeding van het Fonds.

d. De schadeloosstelling

De Raad merkt op dat volgens artikel 5 van het wetsvoorstel, «de schade wordt vergoed op de door het gemene recht inzake de burgerlijke aansprakelijkheid erkende gronden», namelijk een integrale schadeloosstelling.

Hij is van mening dat het begrip «integrale schadeloosstelling» moet worden gedefinieerd.

3. De verhouding van het Fonds met het gemene recht inzake de burgerlijke aansprakelijkheid en met de sociale zekerheid

a. De verhouding van het Fonds met het gemene recht inzake de burgerlijke aansprakelijkheid

De Raad constateert dat volgens artikel 14 van het wetsvoorstel het Fonds tot beloop van de gestorte bedragen in de rechten van de verzoeker zou worden gesteld tegenover de

responsable du dommage et, notamment, le chef d'entreprise qui commet la faute inexcusable d'exposition sans protection, ou avec des protections insuffisantes ou inadaptées des travailleurs à l'amiante.

Il estime tout d'abord que le principe de l'immunité civile de l'employeur, de ses préposés et de ses mandataires ne peut être mis en cause car il est le résultat d'un compromis social historique. Il rappelle qu'en vertu de ce dernier, un système dérogatoire au droit commun, non basé sur la faute et prévoyant une réparation automatique ainsi qu'une faible charge de la preuve pour la victime, a été mis en place. En contrepartie de ce système, le caractère forfaitaire de la réparation a été instauré et la victime a été privée de la possibilité de recourir au droit commun de la responsabilité civile à l'égard de l'employeur, de ses préposés et mandataires qui bénéficient d'une immunité. Ce compromis social forme donc un ensemble favorable aux travailleurs ainsi qu'aux employeurs et il est très difficile de revenir sur un des éléments de celui-ci sans en bouleverser l'équilibre.

Outre l'équilibre de ce compromis historique, le Conseil considère que l'immunité civile se justifie également par la volonté de maintenir la paix sociale dans les entreprises et de préserver les relations de travail en évitant la multiplication des conflits.

Par ailleurs, le concept de «faute inexcusable» retenu dans la présente proposition de loi est inspiré d'un concept de droit français qui a émergé dans un contexte de réparation légale moins favorable aux travailleurs qu'en Belgique.

Le Conseil rappelle également qu'à l'exception de l'immunité civile de l'employeur, de ses préposés et de ses mandataires, il n'existe aucune restriction au droit des victimes de l'amiante de demander une réparation sur la base du droit commun, à savoir sur la base d'une faute même légère, du vice d'une chose ou de la ruine d'un bâtiment.

Par ailleurs, cette immunité civile concerne exclusivement les travailleurs liés par contrat de travail au responsable du dommage. Elle ne concerne donc pas toutes les victimes potentielles de l'amiante.

Au vu de ces considérations, le Conseil se demande pour quelles raisons le Fonds ne serait subrogé dans les droits de la victime qu'en cas de faute inexcusable.

En outre, tel que le texte est actuellement libellé, le Conseil a l'impression que l'indemnité octroyée par le Fonds remplacerait l'éventuelle responsabilité en droit commun. Si tel devait être le cas, il y aurait lieu de se demander si elle ne déresponsabiliserait pas les entreprises fautives, et ne pénaliserait pas les entreprises qui ont limité le risque en prenant des mesures de précautions adéquates.

persoon die aansprakelijk is voor de schade en met name de bedrijfsleider die een onverschoonbare fout begaat door werknemers zonder bescherming of met een ontoereikende of onaangepaste bescherming aan asbest bloot te stellen.

Hij vindt ten eerste dat het principe van de civielrechtelijke immunititeit van de werkgever, zijn aangestelden en gemachtigden niet op de helling mag worden gezet omdat het voortvloeit uit een historisch sociaal compromis. Krachtens dat compromis werd een stelsel ingesteld dat afwijkt van het gemene recht, niet is gebaseerd op de fout en voorziet in een automatische schadeloosstelling alsook een geringe bewijslast voor het slachtoffer. In ruil daarvoor werd het forfaitaire karakter van de schadeloosstelling ingesteld en werd het slachtoffer de mogelijkheid ontnomen om een beroep te doen op het gemene recht inzake de burgerlijke aansprakelijkheid tegenover de werkgever, zijn aangestelden en gemachtigden, die een immunititeit genieten. Dat sociale compromis vormt een zowel voor de werknemers als de werkgevers gunstig geheel en het is dus zeer moeilijk een van de elementen ervan opnieuw ter discussie te stellen zonder het evenwicht ervan te verstoren.

Naast het evenwicht van dat historische compromis, is volgens de Raad de civielrechtelijke immunititeit ook gerechtvaardigd door de wil om de sociale vrede in de ondernemingen te bewaren en de arbeidsverhoudingen veilig te stellen door een stijging van de conflicten te vermijden.

Bovendien is het in het wetsvoorstel aangenomen begrip «onverschoonbare fout» ontleend aan een begrip uit het Franse recht, dat werd gebruikt in een voor de werknemers minder gunstige context van wettelijke schadeloosstelling dan in België.

De Raad herinnert er ook aan dat, met uitzondering van de civielrechtelijke immunititeit van de werkgever, zijn aangestelden en gemachtigden, geen enkele beperking staat op het recht van asbestslachtoffers om een schadeloosstelling te vragen volgens de regels van het gemene recht, namelijk op grond van een fout (zelfs een lichte fout), een gebrek in een zaak of de instorting van een gebouw.

Bovendien betreft die civielrechtelijke immunititeit alleen de werknemers die door een arbeidsovereenkomst verbonden zijn met de persoon die aansprakelijk is voor de schade. Ze heeft dus geen betrekking op alle mogelijke slachtoffers van blootstelling aan asbest.

In het licht van die beschouwingen vraagt de Raad zich af waarom het Fonds enkel in het geval van een onverschoonbare fout in de rechten van het slachtoffer zou worden gesteld.

Bovendien geeft de huidige formulering van de tekst volgens de Raad de indruk dat de door het Fonds toegekende vergoeding in de plaats zou komen van de eventuele aansprakelijkheid in het gemene recht. Indien dat het geval zou zijn, rijst de vraag of ze de aansprakelijkheid van de in gebreke gebleven ondernemingen niet opheft en niet in het nadeel werkt van de ondernemingen die het risico hebben beperkt door adequate voorzorgsmaatregelen te nemen.

b. Les relations du Fonds avec la sécurité sociale

Le Conseil constate que, selon l'article 14 de la proposition de loi, le Fonds pourrait également être subrogé dans les droits de la victime contre « les personnes ou organismes tenus à un titre quelconque d'assurer la réparation ».

Il estime que cette notion manque de clarté et se demande si elle pourrait recouvrir des institutions telles que le Fonds des maladies professionnelles ou l'INAMI.

Le Conseil se demande par ailleurs si l'indemnité octroyée par le Fonds viendrait s'ajouter aux indemnités de maladies professionnelles ou les remplacer.

Compte tenu de ces considérations, il estime souhaitable que les relations de ce Fonds avec les autres institutions de la sécurité sociale soient éclaircies et analysées de manière plus approfondie.

*
* *

En ce qui concerne les victimes professionnelles salariées, le Conseil est d'avis qu'avant d'envisager la création éventuelle d'un Fonds pour les victimes de l'amiante, il y a lieu d'examiner en priorité les critères d'intervention du Fonds des maladies professionnelles.

Dans cette optique, il demande que ce dernier Fonds mène une étude objective afin d'examiner d'une part, si les critères d'exposition au risque de l'amiante actuellement admis par ce Fonds sont appropriés et d'autre part, si la couverture de ce Fonds pour le remboursement des soins médicaux est suffisante.

En outre, compte tenu du manque de données mis en évidence dans le présent avis, le Conseil rappelle qu'il est actuellement dans l'impossibilité de se prononcer en connaissance de cause sur l'opportunité d'indemniser les victimes non professionnelles de l'amiante et il demande d'être à nouveau consulté sur d'éventuels nouveaux textes.

Le Secrétaire,

P.-P. Maeter

Le Président,

P. Windey

b. De verhouding van het Fonds met de sociale zekerheid

De Raad constateert dat volgens artikel 14 van het wetsvoorstel het Fonds ook in de rechten van het slachtoffer kan worden gesteld tegenover «de personen of instellingen die, in welke hoedanigheid ook, instaan voor het [...] herstel van de schade».

Dat begrip is volgens hem niet duidelijk en hij vraagt zich af of het zou kunnen gaan om instellingen zoals het Fonds voor de Beroepsziekten of het RIZIV.

De Raad vraagt zich ook af of de door het Fonds toegekende vergoeding bovenop de vergoedingen inzake beroepsziekten komt of ze vervangt.

Rekening houdend met die beschouwingen, vindt hij het wenselijk dat de verhouding van dat Fonds met de andere socialezekerheidsinstellingen wordt verduidelijkt en grondiger wordt onderzocht.

*
* *

Wat de beroepsmatige slachtoffers in loondienst betreft, moeten volgens de Raad, vooraleer de eventuele oprichting van een Fonds voor de asbestslachtoffers wordt overwogen, eerst de criteria voor de tegemoetkoming van het Fonds voor de Beroepsziekten worden onderzocht.

In dat verband dringt hij aan op een objectieve studie van het Fonds voor de Beroepsziekten om enerzijds te onderzoeken of de thans door dat Fonds aangenomen criteria inzake blootstelling aan het asbestrisico geschikt zijn en anderzijds na te gaan of de dekking van dat Fonds voor de terugbetaling van de medische kosten voldoende is.

Rekening houdend met het gebrek aan gegevens, waarop in dit advies wordt gewezen, herinnert de Raad er bovendien aan dat hij zich nu niet met kennis van zaken kan uitspreken over de vraag of het gepast is slachtoffers van een niet-professionele blootstelling aan asbest te vergoeden en dringt hij erop aan te worden geraadpleegd over eventuele nieuwe teksten.

De Secretaris,

P.-P. Maeter

De Voorzitter,

P. Windey